

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2022-367

27.4.2022

Gjensidige Forsikring ASA

Livsforsikring/uføredekninger/pensjon

Uføredekning – innmelding – 75 % stilling – 100 % arbeidsdyktig - karensklausul – fal. § 19-10.

Forsikrede ble i februar 2015 ansatt i 75 % stilling. Arbeidsgiver hadde inngått avtale om uføredekning, men det var krav om 100 % arbeidsdyktighet for å bli omfattet av forsikringen. Forsikringen ga rett til utbetaling ved minst 40 % uførhet. Før ansettelsen hadde forsikrede gjennomgått flere langvarige perioder med arbeidsuførhet tilknyttet diagnosene for nakkeplager, skulderplager og fatigue. Forsikrede utvidet 1.9.18 stillingen til 100 %. Kronisk pankreatitt, samt muskelsmertesyndrom medførte graderte sykemeldinger etter utvidelsen. Forsikrede var minst 40 % sammenhengende sykemeldt fom. 24.2.20. Selskapet avslo krav under dekningen. Det anførte at hun først ble innmeldt 1.9.18, og at rådgivende lege hadde vurdert at minst 80 % av arbeidsuførheten skyldtes plager forsikrede hadde ved innmelding. Etter en konkret vurdering bemerket nemnda at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort at hun var 100 % arbeidsdyktig før hun økte stillingsprosenten til 100 % fra 1.8.18. Forsikredes sammenhengende sykemeldingsperiode som oversteg 40 % startet 24.2.20, dvs. innenfor karensperioden. Slik saken var opplyst skyldtes 80 % av forsikredes uførhet forhold som var til stede før inntreden og selskapet kunne da påberope karensbestemmelsen. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede ble i februar 2015 ansatt i 75 % stilling.

Navs innsynsrapport viser at forsikrede mellom 2006 og 2015 hadde flere langvarige perioder med arbeidsuførhet med diagnosene nakkeplager, skulderplager og fatigue. I årene før ansettelsen var hun arbeidsufør 4.1.-31.12.11, 26.11.12- 6.1.13, 23.1.- 30.4.13 og 8.11.13- 5.11.14. Forsikrede mottok neste sykepengeutbetaling i 2019.

Et journalnotat 25.11.08 omtaler kroniske plager i flere deler av kroppen. Det er vist til både psykiske og fysiske årsaker, samt behov for en bred, sammensatt og langvarig behandling.

Vedvarende plager nevnes i journalen 8.11.13, bl.a.: "Stadig økende smerter. Ønsker full sm. Ser ikke for seg at hun klarer fult arbeid over tid. Sm 3 uker. Bruker 6 Paracet pr. arbeidsdag. Ligger på gulvet når hun kommer hjem grunnet smerter. Trolig sammenheng med barndomsopplevelser. ..."

Den 6.1.14 står det at hun "Ikke (har) hørt noe fra sykehuset. Nå arb. ledig, men ikke i stand til å starte i arbeid, bør nok prøve seg snart i noe, mulig samtale med NAV."

I epikrise 5.6.14 fra smerteenheten heter det at smerteproblemet har tiltatt de senere år med utvidet smerteområde. Det er ganske lite smerter/akseptabelt når hun er i ro/går turer, men klar forverring ved stress/arbeid.

I erklæring til Nav 25.9.14 omtaler fastlegen mangeårig smertetilstand og tiltakende problem de senere år. Videre nevnes traumer i barndommen og at psykolog mente smertene kunne ha sammenheng med kognitive, psykiske faktorer: "Pasienten vurderes nå å ha restarbeidsevne, vil

nok fungere best i litt variert arbeid, og slik det er nå lite trolig arbeidsevne over 50%", jf. også legeerklæring ved arbeidsuførhet datert 10.10.14. I sistnevnte erklæring er hoveddiagnosen Muskelsmertesyndrom og bidiagnosen Nakke symptomer/plager, og varigheten av den nedsatte arbeidsevnen ble vurdert til "Mndr/år".

Epikrise datert 10.10.14 fra avdeling for fysikalsk medisin og rehabilitering inneholder en nærmere beskrivelse av de kroniske plagene, herunder i nakke og venstre arm, av og til murring i hodet og svimmelhet, tretthet på dagtid, mangel på energi, ofte sublaksasjoner i begge hofter og ledsagende smerter, smerter i kjeve, bryst, mv. Under "Vurdering" står bl.a. at hun hadde hatt smerter i mange år og utviklet sentral sensitisering, forstyrrelse i smerte- og autoreguleringsystemene som rammer hele kroppen.

Forsikrede søkte 21.10.14 en stilling som butikkselger i en bedrift hvor hun hadde vært på arbeidstrening, jf. brev 21.9.21 og sluttrapport 18.2.15 (hvor det fremgår at hun hadde jobbet i 50 % stilling, men måtte gå ned til 40 %). Det fremgår ikke av søknaden hvilken stillingsprosent det dreide seg om, men forsikrede har opplyst at det var tale om en jobb i 100 % stilling.

Fastlegen omtaler 5.11.14 at forsikrede: "Skal i møte med NAV og (...), prøve seg i 50%?" Hun var da sykemeldt 100 % for nakkesymptomer/-plager og slapphet/tretthet.

Forsikrede sendte 14.11.14 en søknad som sekretær i 50 % stilling til arbeidsgiver og tre andre selskaper. Arbeidsgiver kontaktet forsikrede 14.11.14, og hun svarte at hun i utgangspunktet var interessert i en 50 % stilling. Arbeidsgiver skrev 29.1.15 at de trengte en sekretær i 100 % stilling. Av e-post datert 6.2.15 fremgår at forsikrede og arbeidsgiver ble enige om en 75 % stilling med noe kortere arbeidsdager. Arbeidsgiver svarte på spørsmål 9.2.15 og opplyste at det var hev/senk-bord på kontoret, og mht. 75 %-stillingen heter det:

... Avhengig av hvilken fleksibilitet man har underveis, vil vi kunne avtale endringer nå eller underveis, enten varige eller midlertidige, slik at man jobber mer eller mindre i enkelte perioder.

Ansettelsesavtalen 9.2.15 gjelder 75 % stilling. Det heter der: "Arbeidstaker omfattes av selskapets til enhver tid gjeldende personalgoder og forsikrings – og pensjonsordninger. ... Fordel av tilleggssytelser vil bli innberettet som skattepliktig ytelse etter de til enhver tid gjeldende regler". Avtalt prøvetid 6 måneder.

Av sluttrapport fra AB til Nav, datert 18.2.15, fremgår at forsikrede måtte gå ned fra 50 til 40 % stilling i arbeidstreningen ettersom 50 % stilling ga:

... økt smerter i nakke/rygg, og reduserte derfor til 40 %. (Hun) tok hensyn i jobben og var fritatt for de tyngste løftene og løft over skulder/hode høyde. Hun brukte de hjelpemidler til løft som var tilgjengelige. Hun hadde i perioden kun hatt fravær i forbindelse med et tannlegebesøk og en dag da hun måtte gå hjem fra arbeid pga hodepine.

Forsikrede startet i 75 % stilling 23.2.15.

Nav stanset deretter utbetalingen av arbeidsavklaringspenger.

I fastlegejournalen 17.7.15 heter det: "Fått smerter skulder hø side ½ år siden Sm 3 uker. Slapphet og slitenhet, setter dette i sammenheng med økte smerter og stress, jmf kronisk smerteproblematikk."

Forsikrede økte stillingsprosenten til 80 fra 1.11.16. I journal 4.7.18 omtales "vondt i hø hofte. Til og fra i ett år. ..."

Forsikrede utvidet stillingsprosenten til 100 fra 1.9.18.

Fastlegejournalen omtaler flere ganger plager fra magen. Den 2.5.19 står det: "Siste året endring i avf. mønster og plager. Mye smerter i mage, oppblåst ... Gradvis økende trøtthet, slapphet. ... Føler sliten, og slapp. Klarer ikke jobbe fullt slik det er nå. Prøver sm 50% i et par uker. ..."

I Navs innsynsrapport er som diagnose i sykepengeperioden 16.5.19-21.5.20 angitt D99 (Sykdom i fordøyelsessystemet IKA).

Den 8.7.19 noterer fastlegen at forsikrede "Jobber nå hver dag. Prøvd øke, men klarer ikke det foreløpig da hun blir svært sliten etterpå. Mer uro, noe mer magesmerter siste uke. Følte det ble for mye med 60% arbeid. ..."

Tilsvarende plager, uro, muskelsmerter, mv. og graderte sykemeldinger er nevnt i fastlegenotatene 11.9.19, 19.12.19, 24.2.20, mv. Den 23.3.20 heter det:

Mistet jobben sin, sluttpakke og ble fristilt 02.mars. Ansatt til 30. juni, men altså ikke på jobb.

...

Fungerte rimelig bra i nåværende jobb, ... Kontor, men variert, var endel oppe. Til tider endel stress. Klarer ikke se for seg at hun kan fungere bedre i annen jobb.

Tidl. butikkjobb, men dette fungerte dårlig. Ligger nok an til 50 % sm videre. Og sanns søknad AAP.

I legeerklæring ved arbeidsuførhet til Nav, datert 31.3.20, er hoveddiagnosen Muskelsmertesyndrom og bidiagnosen Pankreatitt kronisk INA. Under "Sykehistorie" er det vist til smerter i nakke og venstre arm som begynte i 2005, strålende karakter hele tiden på venstre side av kroppen, tidvis svimmelhet, tretthet, mangel på energi, ofte subluksasjoner i begge hofter, smerter i kjeven og øvre del av bryst, av og til feberfølelse, uttalt muskelkramper, smertesyndrom, mv. "Siste året mageplager, og da også forverrede smerter nakke/skuldre, rygg bla og nedsatt energi. ... Siste par år endring i avf. mønster og plager. Forverret siste året. ...". Det står også under pkt. 5.1 at funksjonsevnen var nedsatt da "Pas. har begrensninger ift belastning fysisk og statisk arbeid grunnet smerter i bevegapparatet. Magesmerter, diare gir begrensning".

Det fremgår av arbeidsevnevurdering 6.4.20 at "Lønnskudd ble benyttet til arbeidsgiver ... i perioden 02.03.2015-01.06.2016". Arbeidsforholdet opphørte f.o.m. 3.3.20 pga. nedskjæringer.

Arbeidsgiver sendte inn skademelding 23.6.20. Vedlagt var oversikt over forsikredes fravær i 2019 og 2020. Der fremgår 50 % sykemelding 2.5.-16.6.19, 40 % til 7.7.19, 50 % 8.7. 9- 28.7.19 og så ferieavvikling. Etter ferien var hun 40 % sykemeldt 20.8.-8.9.19, 30 % 9.9.19-23.2.20, 50 % 24.2.-19.4.20, og 100 % fra 20.4.20.

Nav innvilget arbeidsavklaringspenger fra 1.7.20. Der fremgår at arbeidsevnen ble redusert med 50 % eller mer fra 2.5.19.

Kroniske muskelsmerter, pankreatitt, magesmerter og varierende avføring er nevnt i journal 20.7.20.

Fastlegen skrev 10.10.20 i erklæring til selskapet at uførheten skyldes: Muskelsmertesyndrom og kronisk pankreatitt. På spørsmål om når sykdommen/skaden oppstod har han opplyst "Muskelsmertesyndrom: utvikling siden 05?" og "Kronisk pankreatitt ca 2 år siden".

Nav innvilget uføretrygd fra 1.7.21 med uføretidspunkt februar 2020, som var samme måned hun ble 50 % sykemeldt.

Selskapets rådgivende lege, dr. A., uttalte 11.8.21:

Det fremgår av foreliggende medisinsk dokumentasjon at forsikrede hadde mangeårige uttalte muskelsmerter i nakke, skuldre, armer, rygg og bekken/ hofter før innmelding i ordningen den 01.09.18. I 2014 forverring av smerteproblematikk samt ledsagende slapphet/ tretthet/ slitenhet og psykiske vansker

etter tidligere opplevelser, behandlet hos psykolog.

Den 04.07.18 angis det smerter i høyre hofte til og fra i et år og at hun var sykemeldt pga hoftesmertene sommer 2018.

Samtlige plager nevnt ovenfor var altså tilstede før innmelding den 01.09.18, og rammes således av karensbestemmelsen.

I mai 2019 fremgår det økende tretthet og slapphet samt økende mageplager det siste året. I begynnelsen mest preg av IBS, etter hvert påvist sannsynlig kronisk pankreatitt.

Jeg kan ikke se at mageplagene er nevnt mer enn helt overfladisk før innmelding, disse virker å ha tiltatt etter innmelding. Dette har også medført en forverring av tretthet og slapphet.

Skjønnsmessig vurderes denne forverringen og de nytilkomne mageplagene å utgjøre ca 20% av arbeidsuførheten.

Grovt skjønnsmessig skyldes 80% av arbeidsuførheten forhold som allerede var tilstede før innmelding, og som derfor rammes av karensbestemmelsen.

Selskapet avsto kravet 3.9.21. Det ble vist til at arbeidsuførheten oppstod i løpet av de første to årene etter at selskapets ansvar begynte å løpe (1.9.18), og 80 % av arbeidsuførheten skyldtes plager hun allerede hadde og visste om.

Arbeidsgiver har opplyst at forsikrede ble innmeldt i og fordelsbeskattet for forsikringer ved jobbstart i februar 2015.

Forsikrede klaget på selskapets standpunkt 7.9.21. Selskapet opprettholdt avgjørelsen 17.9.21. I brevet står det at selskapet var i kontakt med forsikrede "per telefon den 15.02.21. På spørsmål om hvorfor hun ble ansatt i 75 % stilling forklarte hun at hun ble ansatt i 75 % stilling etter dialog med (arbeidsgiver), der hun selv hadde ytret et ønske om redusert stilling grunnet redusert arbeidskapasitet"

Forsikrede klaget på ny 21.9.21. En oversikt over tidligere arbeidsforhold viser blant annet 100 % stilling januar 2002- mars 2006, 80 % august 2006 - juni 2013, 100 % august - desember 2013. Det er også opplyst om arbeidstrening oktober 2014 - februar 2015. Videre fremgår at hun takket nei til tilbud om jobb i et annet selskap, "da denne var på kun 50 %". Det fremgår også at arbeidsgiver "mottok i 2015 støtte ved sykdom for at arbeidsgiver ikke skulle bli økonomisk skadelidende."

Selskapet opprettholdt sitt standpunkt.

I klagen til Finansklagenemnda skriver forsikrede at hun søkte om 50 % stilling da

hun etter 7 års erfaring hos K. i en 80% stilling mente at det var enklere for å få jobb som sekretær. Hun søkte også andre stillinger på stillingsannonser (100%) da hun etter å ha vært i arbeidstrening for å utarbeide CV og søknader hos NAV ønsket å komme ut i arbeid. Da hun på den tiden hadde barn på hhv 13, 16 og 21 ønsket hun en redusert stillingsprosent, men viktigst var å komme ut i jobb. Når hun da ble tilbudt jobb hos (arbeidsgiver) som sekretær, ble man enige om en 75% stilling ved oppstarten av arbeidsforholdet

Det fremgår videre at hun i november 2016 økte stillingen til 80 % for å kunne jobbe lengre dager. Dette var før hun fikk ansvar for flere kontorer som ikke hadde sekretær, og stillingen ble økt til 100 %. Hun har en "helt annen oppfatning av hva som ble sagt og hva hun mente" i samtalen med selskapet 15.2.21. "Uansett kan man ikke benytte denne samtalen som underlag, da det ikke ble gitt samtykke i at samtalen skulle tas opp."

I brev 9.11.21 har forsikrede igjen redegjort for tidligere arbeidsforhold, herunder bl.a. at hun har hatt flere arbeidsforhold med 75-100 % stilling fra og med 2003.

I brev av 19.11.21 har forsikrede opplyst at grunnen til at hun ønsket 50 % stilling, "var selvsagt for å oppnå større sannsynlighet for å få fast arbeide i en bransje hvor hun hadde lang erfaring og realkompetanse".

Forsikrede har i det vesentlige anført at hun var 100 % arbeidsdyktig og trådte inn i forsikringsordningen fra ansettelsen 23.2.15. Selskapet har bekreftet at det ikke er noen sammenheng mellom stillingsprosent og det å være 100 % arbeidsdyktig. Forsikrede har tidligere hatt flere arbeidsforhold med ulike stillingsprosent mellom 75 % og 100 %. Hennes søknad på 100 % stilling før ansettelsen, åpne søknader og korrespondanse med arbeidsgiver dokumenterer at hun var 100 % arbeidsdyktig ved ansettelsen. Korrespondansen viser at man økte stillingsprosenten fra 50 til 75 % hvor hun oppnådde sitt ønske om å komme ut i arbeidslivet i en fast stilling.

Forsikrede har hele tiden betalt skatt av forsikringen. Grunnen til at hun i løpet av arbeidsforholdet økte stillingsprosenten var nye arbeidsoppgaver. Vedtaket om arbeidsavklaringspenger i 2015 var tilknyttet hennes arbeidstrening. Den omstendighet at arbeidsgiver mottok lønnsstøtte i 2015 dersom hun ble sykemeldt kan ikke ha betydning for når hun ble innmeldt. Dersom man skal legge dette til grunn ble hun uansett innmeldt senest fra støtten opphørte 1.6.16. Opplysningene fra samtalen med selskapet 15.2.21 kan ikke brukes, da hun ikke samtykket til at den skulle tas opp. Hva som ble sagt eller oppfattet blir påstand mot påstand. Hun var således 100 % arbeidsdyktig frem til hun fikk diagnosen kronisk pankreatitt (mai 2019). Etter det innvilget Nav 100 % uføretrygd i juni 2021. Alle tidligere sykdomsforløp som kan ha sin årsak i PTSD har ikke påvirket hennes arbeidsdyktighet.

Selskapet har i det vesentlige anført at forsikrede ikke var omfattet av ordningen før hun var 100 % arbeidsfør, jf. forsikringsbeviset. Det avgjørende er forsikredes arbeidsførhet og ikke stillingsgrad. Forsikrede var ikke 100 % arbeidsdyktig før hun jobbet i 100 % stilling fra 1.9.18. Før dette viser dokumentasjonen fra Nav at hun har vært langvarig sykemeldt for arm, skuldre og nakke fra 8.11.13 til 5.11.14. Sluttrapporten av 18.2.15 viser at hun måtte gå ned fra 50 til 40 % stilling ved arbeidspraksis hos N. 3.11.14 grunnet økte smerter i nakke/rygg. Hun mottok arbeidsavklaringspenger fra 6.11.14 frem til hun ble ansatt 23.2.15. AAP skal sikre inntekt i perioder der man på grunn av sykdom eller skade har behov for hjelp fra Nav. Hun ble ansatt i 75 % stilling den 23.2.15, og bedriften fikk innvilget lønnstilskudd 2.3.15 til 1.6.16, jf. arbeidsevnevurdering 6.4.20. Forsikrede opplyste per telefon 15.2.21 at hun ble ansatt i 75 % stilling fordi hun selv hadde ytret ønske om redusert stilling grunnet nedsatt arbeidskapasitet. Forklaringen ble gitt til selskapet før hun ble klar over hvilke konsekvenser dette kunne få for hennes krav. At forsikrede har blitt beskattet for forsikringen er uten betydning mht. om hun var 100 % arbeidsdyktig ved ansettelsen. Det er ikke fremlagt dokumentasjon som underbygger at stillingsprosent ikke har sammenheng med helse, men ønske om kapasitet til andre formål.

Gitt at forsikrede først ble innmeldt i forsikringen 1.9.18, får sykdoms/karensklausulen i vilkårene anvendelse frem til 1.9.20. Nav-dokumentasjonen viser at hun har vært minst 40 % sammenhengende sykemeldt siden 24.2.20. Fastlegen har i legeerklæring 10.10.20 opplyst at årsaken til arbeidsuførheten er muskelsmertesyndrom og kronisk pankreatitt. Det er godt dokumentert at hun flere i år før innmeldingen i forsikringen var plaget med muskelsmerter i nakke, skuldre, armer, rygg og bekken/hofte, og at hun var sykemeldt for dette i 2011, 2013/2014 og i 2018. Kronisk pankreatitt oppstod først i mai 2019, og i journalnotat 2.5.19 beskrives økende trøtthet/slapphet og økende mageplager det siste året. Selskapet har vurdert at ca. 80 % av arbeidsuførheten skyldes plager som hun hadde ved innmelding i forsikringen 1.9.18, og som rammes av sykdomsklausulen. 20 % av uføreårsaken er nyoppståtte plager. For rett til erstatning under dekningen må minst 40 % av uføreårsaken falle utenfor sykdomsklausulen. Det er ikke tilfelle i denne saken.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken gjelder om forsikrede har krav på utbetaling under dekningen "Annen sykdom" som er en av dekningene som inngår i den av arbeidsgiver tegnede kollektive personalforsikringen.

Hvilke typer hendelser som gir rett til utbetaling under en forsikring, vil avhenge av avtalen som er inngått mellom forsikringstaker (her arbeidsgiver) og selskapet og vil fremgå av vilkårene. Det er bare de situasjonene som er omfattet av forsikringsvilkårene som gir rett til utbetaling.

Nemnda tilføyer at det er forsikrede som har bevisbyrden, dvs. den som må sannsynliggjøre, at vilkårene for rett til utbetaling er oppfylt. Selskapet må på sin side sannsynliggjøre at ev. unntaksbestemmelser får anvendelse. En slik unntaksbestemmelse er f.eks. den karensklausul (sykdomsklausul) som er inntatt i forsikringsbeviset og som selskapet har gjort gjeldende får anvendelse. Nemnda kommer tilbake til denne innsigelsen etter å ha behandlet spørsmålet om når forsikringen begynte å gjelde for forsikrede. I denne forbindelse peker nemnda på at det er tale om en personalforsikring som blant annet i tillegg til lovbestemt yrkesskade, har en ulykkesdekning, forskjellige gruppelivsdekninger og behandlingforsikring. Som nevnt gjelder saken rett til ytelse under dekningen "Annen Sykdom".

Det fremgår av forsikringsbeviset s. 12 at for dekningen "Annen sykdom" gjelder krav om "Arbeidsdyktighet":

Det er krav om 100 % arbeidsdyktighet ved
- inntredelse

- ...

For de som blir 100 % arbeidsdyktig på et senere tidspunkt, gjelder forsikringen eller forhøyelsen fra dette tidspunkt.

For at nye medlemmer skal være omfattet av denne dekningen kreves således 100 % arbeidsdyktighet. Har et nytt medlem av forsikringen ikke det, blir vedkommende først omfattet av dekningen når dette vilkåret er oppfylt. Vilårene definerer ikke hva som ligger i kravet om 100 % arbeidsdyktig. Den naturlige forståelsen av dette er at man må kunne klare å arbeide 100 % i den aktuelle stillingen hos arbeidsgiver. Forsikrede har anført at det ikke er en sammenheng mellom stillingsprosent og det å være 100 % arbeidsdyktig og nemnda er enig i at det er mulig å være 100 % arbeidsdyktig uten å ha en 100 % stilling. Men den som er tilsatt i lavere stillingsprosent må sannsynliggjøre at vedkommende er 100 % arbeidsdyktig.

Forsikrede har anført at hun var 100 % arbeidsdyktig ved ansettelsen, mens selskapet mener at hun først ble det da stillingsprosenten ble økt til 100 %, dvs. fra 1.9.18. Spørsmålet er om forsikrede har sannsynliggjort at hun ville klart å arbeide 100 %, da hun ble ansatt i februar 2015.

Forsikrede hadde store helseplager med langvarige sykemeldingsperioder før hun begynte hos arbeidsgiver. I tiden før ansettelsen mottok hun også arbeidsavklaringspenger, noe som i utgangspunktet forutsetter at arbeidsevnen er nedsatt med mer enn 50 %. Rett før tiltredelsen måtte forsikrede redusere en arbeidstreningstilling fra 50 til 40 %. Korrespondansen med arbeidsgiver viser at hun søkte en 50 % stilling, men aksepterte en 75 % stilling ettersom arbeidsgiver primært ønsket å tilsette i en heltidsstilling. Arbeidsgiver har dessuten mottatt lønnstilskudd fra Nav som "skal kompensere for lavere produktivitet ...". Nemnda viser til at forsikredes fastlege i en erklæring til Nav i september 2014 uttalte at hun hadde "lite trolig arbeidsevne over 50%".

Slik nemnda ser det, har forsikrede ikke sannsynliggjort at hun ville ha klart å arbeide i en fulltidsstilling i februar 2015. Ut fra den fremlagte dokumentasjonen kan nemnda heller ikke se at forsikrede har godtgjort at hun var 100 % arbeidsdyktig før hun økte stillingsprosenten til 100 % fra 1.9.18. Nemnda legger derfor til grunn at forsikrede først ble omfattet av dekningen "Annen sykdom" fra dette tidspunktet.

Forsikringstilfellet under "Annen sykdom" inntreffer på det tidspunktet forsikrede har vært minst 40 % ervervsufør i en sammenhengende periode på 2 år, og ervervsuførheten er fastsatt som minst 40 % og varig, se vilkårene s. 27 1. spalte. Etter vilkårene regnes ervervsuførheten som inntruffet første dag i den sykemeldingsperioden som leder frem til forsikringstilfellet, se også her s. 27 1. spalte.

Selskapet har gjort gjeldende at sykdoms/karens-klausulen i vilkårene kommer til anvendelse.

Første dag i sammenhengende sykemeldingsperiode som overstiger 40 % var 24.2.20. Det er innenfor toårsperioden regnet fra tidspunktet for når forsikrede ble omfattet av dekningen Annen Sykdom. De deler av uførheten som skyldes sykdom, lyte eller mén som forsikrede hadde da dekningen Annen sykdom begynte å omfatte henne, dvs. 1.9.18, som det må antas at hun kjente til, gir da ikke rett til utbetaling.

I saken er bare lagt frem en vurdering av selskapets rådgivende lege av hvor stor del av uførheten pga. sykdom som forelå på inntredelsestidspunktet. Vedkommende har grovt skjønnsmessig anslått at 80 % av uførheten skyldes forhold som var til stede før inntreden. Nemnda finner å måtte legge dette til grunn og at bare er 20 % av arbeidsuførheten kan knyttes til forhold som ikke forelå da dekningen begynte å gjelde for henne.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).